

Сябро А. В., здобувачка вищої освіти 2 курсу, група МР-191
Науковий керівник – Гаценко І. О., к.філол.н., доцент
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ПОМИЛКИ НА БІЛБОДРАХ

Щодня ми чуємо, читаємо та бачимо рекламу звідусіль. Ми знаходимо її ще не вийшовши з будинку, а особливо рекламу на білбордах. Білборд – один з найефективніших джерел реклами. Завдяки розмірам і помітності продукція або послуги запам'ятовуються людям волею-неволею, особливо якщо реклама на бордах розміщена біля доріг, по яких щодня проїжджають сотні тисяч машин. Білборд – одна з найлегший за розміщенням реклам, що містить небагато тексту, найчастіше один заголовок, але навіть у такій простій рекламі ми часто бачимо помилки.

Джерелом численних русизмів та кальок, що зустрічаються в рекламних оголошеннях, можна вважати двомовність, яка існує в нашому суспільстві. Низька якість зовнішньої реклами негативно позначається на іміджі замовника, банальні помилки в рекламних текстах можуть негативно впливати і на споживача.

До невисокого культуромовного рівня досліджуваних текстів призвело паралельне функціонування двох мов, а звідси й недостатня мовна компетентність тих осіб, які займаються створенням текстів реклам.

Українці помітили багато помилок на агітаційних білбордах кандидатів від різних партій на місцевих виборах: пропуск розділових знаків і пробілів, використання російських слів замість українських, низка граматичних помилок.

Наприклад, на білбордах Тетяни Руденької, кандидатки в депутати до Житомирської міської ради, українці виявили аж дві граматичні помилки в одному слові. «*Освідченні люди – успішний Житомир*», – написано на рекламному щиті. Але коли йдеться про людей з освітою, то слід писати «освічені» [1].

Також помічена помилка на білборді Максима Глухова. Там написано "*ПрибИremo*"[2].

Кандидатка в депутати Київради Наталія Пряженкова однією з проблем Шевченківського району столиці називає «*занедбані дворові «пространства»*». Очевидно, Пряженкова мала на увазі простір між будинками [1].

Таких прикладів можна наводити дуже багато, а отже, навіть реклама дуже досвідчених та поважних людей не відповідає правилам української мови.

Цей факт наштовхує нас на думку, що основна функція нашої «мови» полягає у демонстрації факультативності та недоцільності української мови, її залежності чи, краще сказати, тотожності російській [3].

Інтраферентний вплив російської мови відчутний у сучасній мовній ситуації, трапляється велика кількість помилок в мовленні людей. Це відбувається тому, що лексикографічний матеріал, на якому вчилося не одне покоління, підкреслював не окремішність української мови, а спільні ознаки російської мови. За умов тоталітаризму панувала така тенденція вивчати та описувати тільки загальне в обох мовах, щоб не протиставляти українську мову російській. Ця тенденція призвела до стирання та забуття національної специфіки української мови, до формування збідненої форми спілкування мовців – суржику. І зараз слова з глибин української мови сприймаються як незрозумілі або нові навіть етнічними українцями. Саме для покращення цієї ситуації треба створити контрактивний словник, який би виділяв відмінні, специфічні ознаки для обох мов [3].

Отже, відмітимо шляхи подолання негативних мовних явищ та покращення мовної системи в Україні (мовознавчі, правові заходи): зробити українську мову знаряддям знань, морально-психологічного, соціального, професійного самоутвердження, тобто створити стимул для ширшого використання державної мови, зробити її престижною; створити такі громадські організації, які б задовольняли потреби україномовного населення, сприяли б подоланню психології вторинності, меншовартості; мовна політика держави повинна стати цілеспрямованішою і контролювати виконання законів щодо мови; усвідомлення самими мовцями необоротності цього процесу і доцільності своєї участі в ньому.

Список використаних джерел

1. Дворові «пространства» та «освідченні» люди – передвиборча реклама «Слуги народу» рясніє помилками [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.radiosvoboda.org/a/30898270.html>
2. Передвиборні борди кандидатів рясніють помилками [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ua.korrespondent.net/>
3. Мовні помилки в рекламних текстах як явище українсько-російської інтерференції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://works.doklad.ru/view/kdCrQyl7le8.html>

Трошко А. В., здобувачка вищої освіти 2 курсу, група КЮ-191
Науковий керівник – **Гаценко І. О.**, к.філол.н., доцент
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

УКРАЇНСЬКА МОВА В ЮРИСПРУДЕНЦІ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

Актуальність дослідження стану та проблем української мови в юриспруденції на сучасному етапі обумовлена тим, що юридична термінологія є віддзеркаленням системи юридичних знань, явищ, процесів, на тлі їх динамічного розвитку. В сучасних умовах розвитку суспільства юридична термінологія суттєво змінюється, ускладнюється її поняттєво-категоріальний апарат, структура, з'являються не лише нові терміни, але й нові терміносистеми, які потребують вивчення, упорядкування, систематизації та лексикографічного опису [1, с. 17].

Безпосереднім є вплив мови на формування норм права. Право як інструмент управління суспільними процесами набуває властивостей нормативного регулятора лише тоді, коли закріплене в мові. Точність і зрозумілість правових формулювань, чіткість мовного їх втілення, правильність уживання й однозначність юридичної термінології сприяють належному тлумаченню нормативно-правових актів [7, с. 10].

Слід зазначити, що в юриспруденції мова виступає засобом отримання і використання професійних знань, пізнання та пов'язаних з ними явищ соціальної дійсності, оцінки їх та надання їм юридичної форми, оперування ними в процесі правотворчої, правоохоронної та правозастосовної діяльності. Юриспруденція, не маючи власних методів пізнання, успішно застосовує методи інших наук, у т.ч. й лінгвістики [2, с. 12].

Розвиток правничої термінології пов'язаний з розвитком суспільства та його політично-правових норм. Засобом вираження понять, що виникають у правовій сфері життя суспільства є мова. Правознавство як наука є чіткою системою взаємопов'язаних між